

voormalige concentratie kampbewoner Lucien Wercollier. De vijf blokken graniet die uit de steengroeve van het concentratiekamp Struthof afkomstig zijn, zijn willekeurig op elkaar gestapeld en vormen het symbool van een gebogen, maar staande mens.

Het klooster van Cinqfontaines werd gebouwd door de Priesters van het Heilig Hart in 1903 als vormingscentrum voor jonge priesters die naar de missie in Congo en Brazilië vertrokken.

Tijdens de nazibezetting werd het klooster, door de Duitse Gestapo, gebruikt als verzamelkamp voor de Joden. Vandaag de dag is het klooster een plek van bezinning en herinnering aan de Joden die hier passeerden.

De vallei van de Woltz laat stroomafwaarts van Troisvierges een charmant landschap zien van

natte weilanden afgewisseld met eiken hakhoutbos op de rotsige valleiwanden.

We wandelen langs de Tretterbaach waar vroeger een tiental molens stonden. Ze werden banmolens genoemd waarop een maaldwang stond. De boeren werden gedwongen om hun

oogsten te laten vermalen in de banmolen. Zij betaalden aan de molenaar het recht om te mogen malen met een bepaald deel van het gemalen graan. Het duurde tot in de 18de eeuw vooraleer zogenaamde vrije molens ontstonden.

We zullen overnachten in de molen van Asselborn. Dit is een volmolen. Een volmolen is een watermolen om lakens, geweven wol, huiden en vellen te slaan of te kneden om ze te

verzachten en te ontvetten. Sinds de oudheid werden volmolens gebouwd op plaatsen met een overvloedige doorstroom van water en in de buurt van schapenfokkerijen; producenten van wol.

Na een toch wel vermoeiende en warme dag, zijn we aangekomen aan de Molen van Asselborn. Meteen zoeken we een schaduwrijke plaats op in de prachtige tuinen rond de

molen. We krijgen een kamer in het oudste gedeelte van de molen.

De Molen van Asselborn is een van de beroemste molens van Luxemburg. Al meer dan 1.000 jaar voorziet de beek Tretterbaach de molen van Asselborn van water en doet ze het waterrad draaien. De abdij van St.Maximin van Trier verwierf de molen in het jaar 1036. In 1798

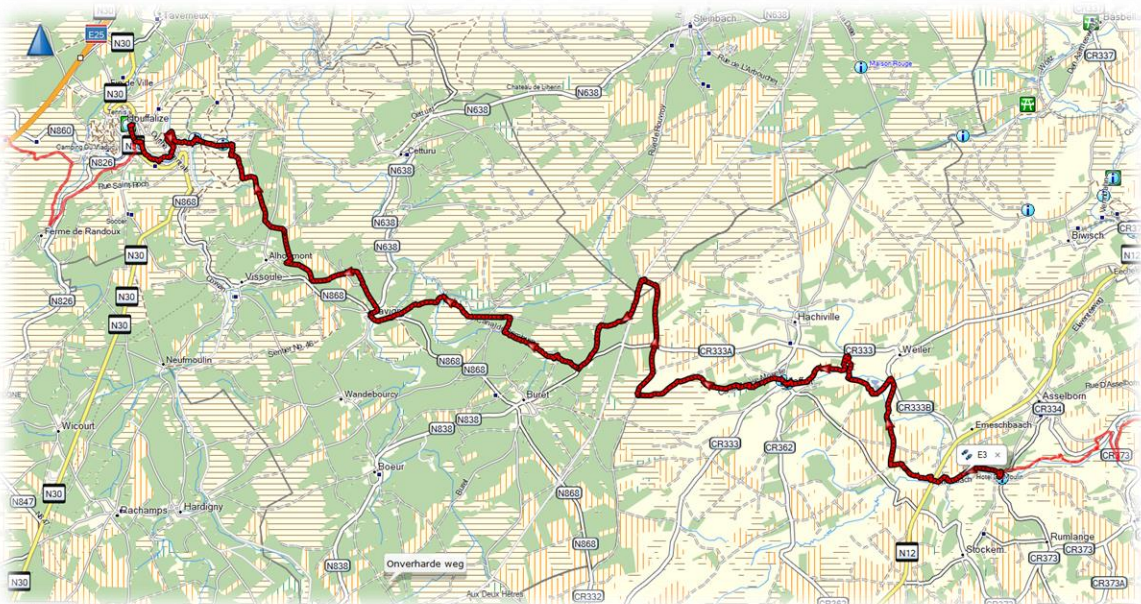
werd de molen tot publiek bezit verklaard en kwam hij onder de hamer. Tussen 1828 en 1945 produceerde hij niet alleen bloem en veevoeder, maar ook olie. In 1981 werd het landgoed opgekocht en staat de molen bekend als een van de meest gerenommeerde hotel-restaurants in de regio. Het grootste waterrad werkt terug.

Donderdag 25 juni 2020

- Van : Asselborn
- Naar : Houffalize
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

Onze wandeling vandaag gaat deels door Luxemburgs en deels door Belgisch grondgebied.

De Belgisch-Luxemburgse grens, zoals we die vandaag kennen, is relatief recent. Het is op 18 april 1839 dat het verdrag van Londen de grens tussen deze twee staten vastlegt. We

moeten nog wachten tot 26 mei 1843 vooraleer een protocol wordt opgesteld in Maastricht, waarin de precieze grensafbakening wordt bepaald.

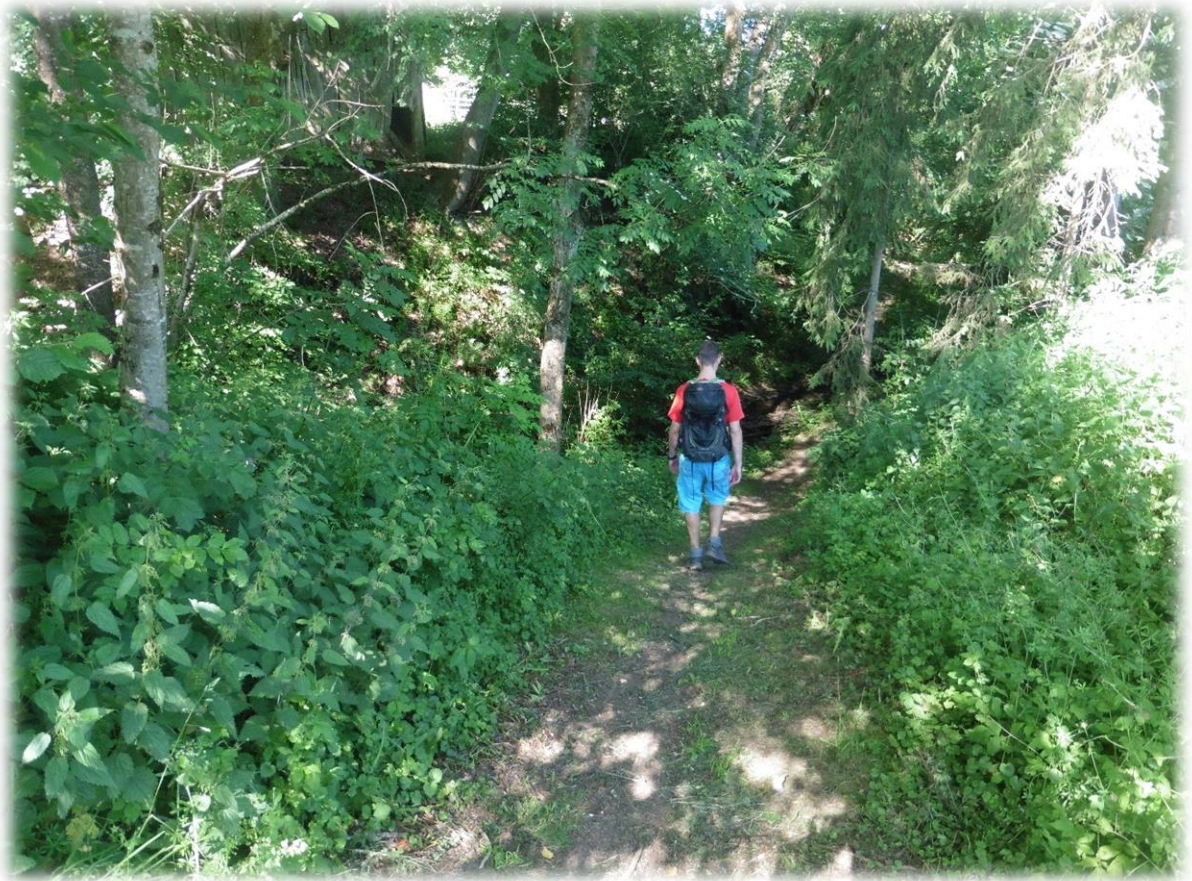

In België kent men de eerste hittegolf van het jaar met temperaturen van boven de 30 graden.

Doordat wij op hoger gelegen gebied zitten hebben we hier temperaturen rond de 25 à 26 graden en is het dus aangenaam wandelweer.

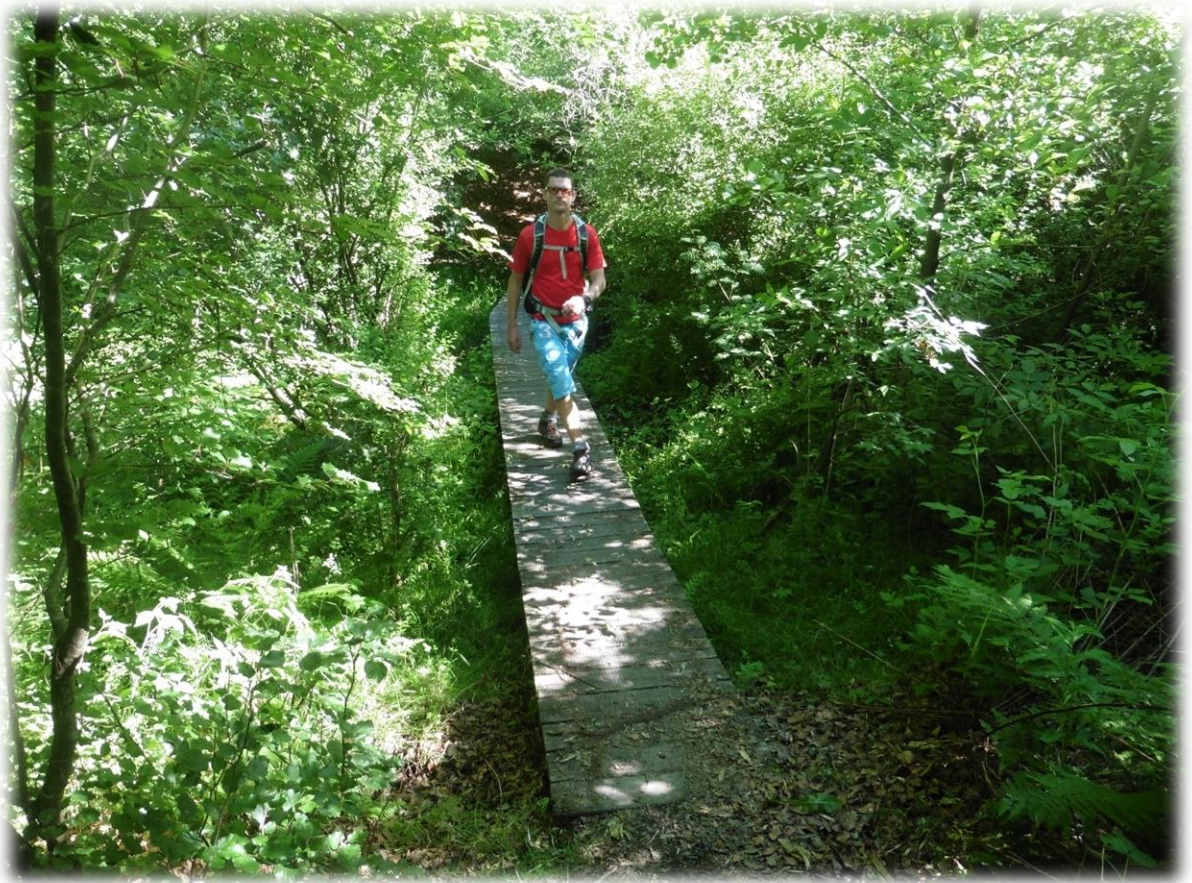

Er staan weinig naaldbomen in de bossen waar we doorheen wandelen. Naaldbomen zijn ongeschikt om aan te planten langs drassige stroomoevers, ze ontwikkelen hierdoor ziektes

zoals roodrot. Het ondiepe wortelsysteem van naaldbomen veroorzaakt sterke erosie van de oplopende oevers en de naaldenbedekking verarmt de bodem.

Een knuppelpad (ook wel houtpad, vlonderweg, veenweg of paaltjesweg genoemd), is een houten pad dat is aangelegd door moerasachtig terrein of kwetsbare natuur, zodat dit zonder

problemen kan worden overgestoken. Knuppelpaden waren al bekend bij de Romeinen en in Engeland is een knuppelpad uit 4000 v.Chr. gevonden.

Over bijna 150 km wordt de grens gemarkeerd met 507 grenspalen, waaronder 287 in gietijzer, genummerd van 1 tot 286 en met de wapenschilden op van beide landen. Waarom

slechts van 1 tot 286? Omdat het bij nummer 1 om tweelingpalen gaat, opgesteld aan weerszijden van de rivier Chiers. De palen zijn herkenbaar aan de sierlijke punttop en zijn bijna identiek aan die van de grens tussen België en Nederland.

Als getuigen van twee wereldoorlogen en in het bijzonder in deze regio, de Slag om de

Ardennen, dragen vele grenspalen nog de sporen van kogel-, granaat- en andere projectielinslagen.

De drie vijvers van Weiler, gelegen tegenover het gehucht Weiler, werden aangelegd in de vroege jaren 1960 als recreatieve vijvers. Zij zijn nu een belangrijk foerageergebied voor vogels. Een aantal zeldzame vogelsoorten nestelen, voeden zich of overwinteren hier.

Tijdens de migratieperiode verblijven vele eenden en waadvogels hier een paar dagen in de vijvers, alvorens verder te vliegen naar hun winterverblijfplaatsen.

Een holle weg of grubbe is een weg die uitgesleten is door uitspoeling door hemelwater en/of door veelvuldig gebruik van bijvoorbeeld vee of voertuigen, waardoor de weg tussen twee

hellingen komt te liggen. Holle wegen speelden soms een rol bij veldslagen en belegeringen, omdat ze een mogelijkheid boden om troepen ongezien te verplaatsen.

Zowel voor zijn bouwerfgoed als zijn geschiedenis, verdient het dorp Tavigny bijzondere aandacht. De kerk van Sint-Remi, die omringd is met een kerkhof, werd reeds vermeld in

893. De huidige kerk in ruwe, bepleisterde en gekaleide bouwsteen dateert uit begin 18de eeuw. In het koor bevinden zich drie grafstenen van vroegere kasteelheren.

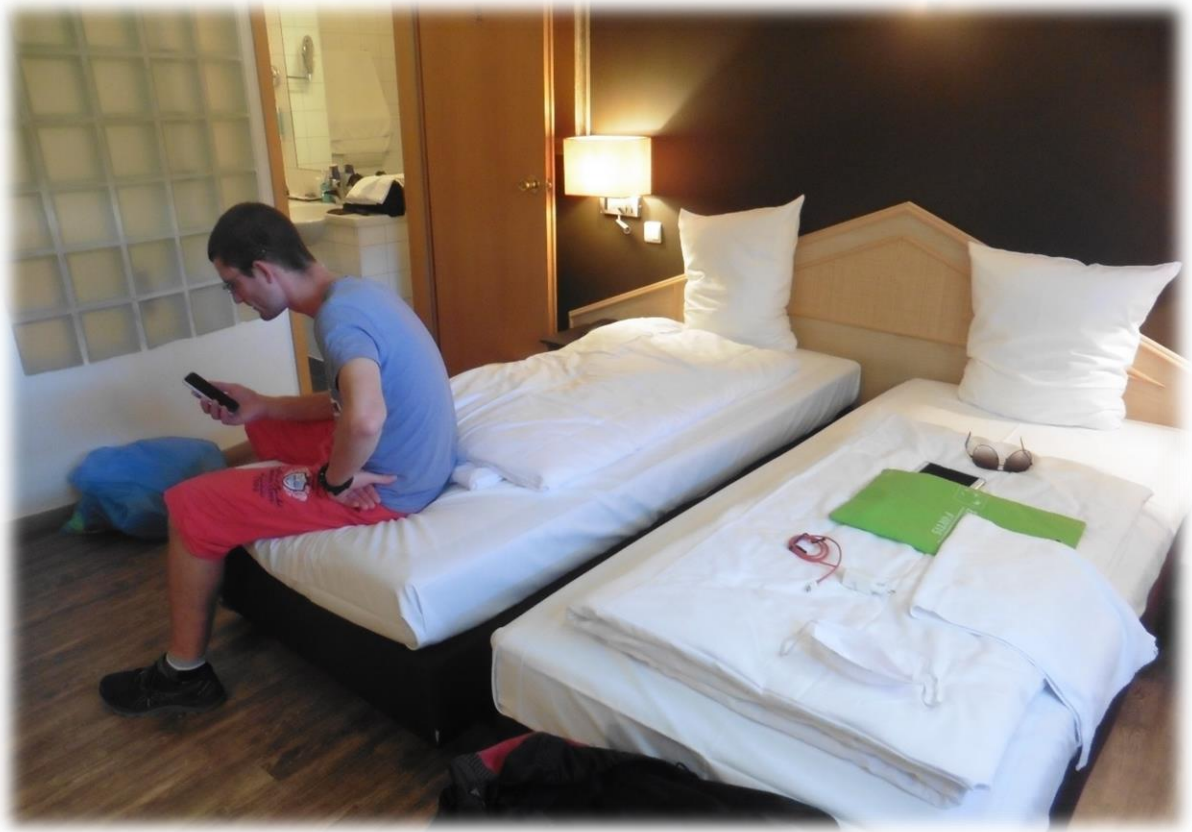

De geschiedenis van het kasteel van Tavigny gaat terug tot de middeleeuwen. Oorspronkelijk was het een eenvoudige verdedigingstoren. Over de eeuwen heen voegden families met

aanzien die hier verbleven, aan het kasteel een omwalling, afgeronde torens en woonvertrekken bij.

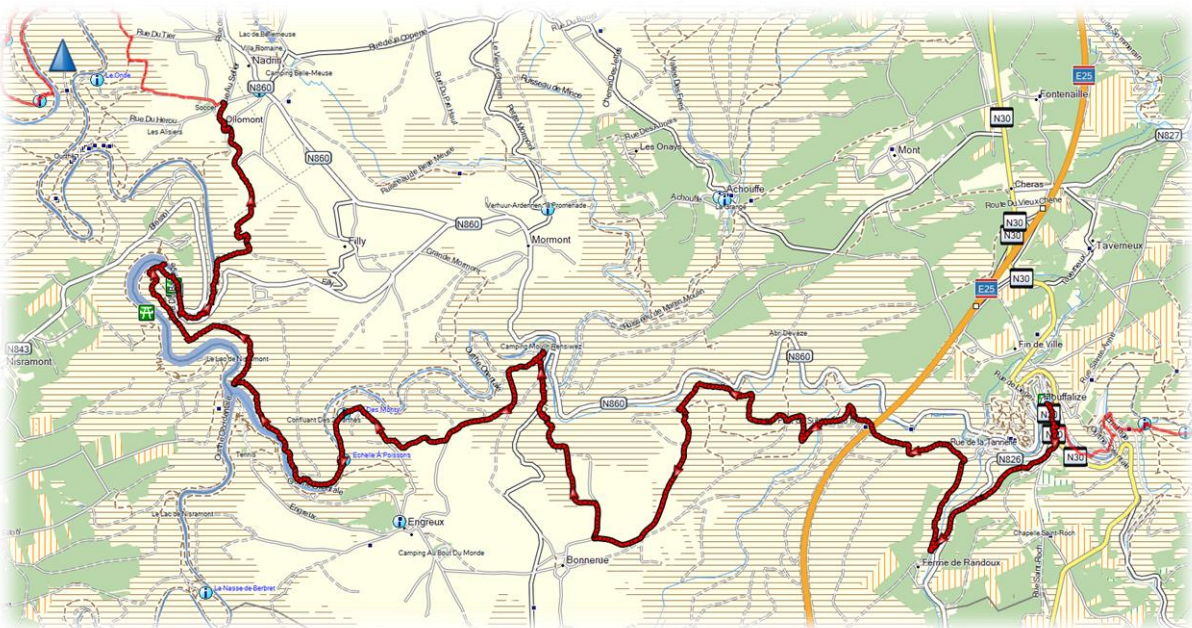

We nemen onze intrek in een hotel in Houffalize.

Vrijdag 26 juni 2020

- Van : Houffalize
- Naar : Nadrin
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 8 uur

We verlaten het schilderachtige dorpje Houffalize. Houffalize ontleent zijn naam aan het Latijnse Alta Falesia wat hoge klif of hoge rots betekent. Houffalize was vroeger gekend

voor zijn leerlooierijen en kreeg hiervoor zelfs een treinverbinding en een treinstation. Het waren vooral gedroogde huiden uit Argentinië die hier werden bewerkt. Het treinstation heeft dienst gedaan tot 1959.

Van Houffalize dienden we meteen te klimmen naar hoger gelegen gebied. Onze klim loopt